

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง เพื่อศึกษาผลของการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพ และเสียงต่อความกลัวการได้รับการตัดเฝือกของเด็กวัยเรียนที่ห้องตรวจกระดูกและข้อ งานการพยาบาลผู้ป่วยนอก โรงพยาบาลมหาสารนครเชียงใหม่ ระหว่างเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2551 ถึง กันยายน พ.ศ. 2551 จำนวน 30 ราย โดยสุ่มเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยการจับสลากอย่างง่าย กลุ่มละ 15 ราย ให้แต่ละกลุ่มมีลักษณะใกล้เคียงกันในด้านอายุและระดับความกลัว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย แว่นตาสำหรับมองภาพและฟังเสียง คู่มือการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียง ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ผู้ทรงคุณวุฒิมีคำแนะนำเพิ่มเติมโดยให้ปรับปรุงภาษาและแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาบางส่วน หลังปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมแล้วนำไปทดลองใช้กับเด็กวัยเรียนที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับกลุ่มตัวอย่าง 2 ราย ไม่พบปัญหาในการใช้คู่มือการเบี่ยงเบนความสนใจ และวิดีโอภาพยนตร์และการ์ตูน ทั้งหมด 9 เรื่อง ทดลองนำวิดีโอดังกล่าวมาใช้กับเด็กวัยเรียนที่ได้รับการตัดเฝือกที่มีคุณสมบัติคล้ายกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 ราย พบว่าเด็กวัยเรียนให้ความสนใจต่อการดูวิดีโอผ่านแว่นตาสำหรับมองภาพและฟังเสียงมาก เวลาของวิดีโอที่เด็กดูประมาณ 35-60 นาที 2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง แบบประเมินความกลัวด้วยตนเองของเด็กวัยเรียนต่อการได้รับการตัดเฝือก หาค่าความเป็นปรนัย (objectivity) ผู้วิจัยนำไปตรวจสอบความเหมาะสมกับวัย และระดับความรู้ของเด็กวัยเรียน ตลอดจนตรวจสอบการแปลความหมายของคะแนน โดยผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกับที่ได้พิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาของคู่มือการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียง ผลปรากฏว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเห็นด้วยตรงกันทั้ง 3 ท่าน หลังจากนั้นผู้วิจัยนำไปประเมินเด็กอายุ 6-12 ปี ที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 ราย พบว่าเด็กเข้าใจการแปลความหมายของคะแนนเป็นอย่างดี แต่ผู้วิจัยต้องใช้คำพูดที่ชัดเจนในแต่ละประโยค และมีช่วงระยะเวลาให้เด็กได้ดูภาพเพื่อทำความเข้าใจ และแบบสังเกตพฤติกรรมความกลัวต่อการได้รับการตัดเฝือกของเด็กวัยเรียนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน

ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหา เท่ากับ .93 และหาความเชื่อมั่นของแบบสังเกตพฤติกรรมความกลัวต่อการได้รับการตัดฝือกของเด็กวัยเรียน โดยนำมาหาความเชื่อมั่นของการสังเกต (interrater reliability) ได้เท่ากับ .99

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลด้วยสถิติเชิงพรรณนา เปรียบเทียบคะแนนความกลัวการตัดฝือกจากการประเมินด้วยตนเองของเด็กวัยเรียนก่อนเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงกับขณะเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงใช้สถิติทดสอบวิลคอกซัน (Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test) เปรียบเทียบคะแนนความกลัวและพฤติกรรมความกลัวขณะได้รับการตัดฝือกระหว่างเด็กกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงกับเด็กกลุ่มที่ได้รับการลดความกลัวตามปกติใช้สถิติทดสอบแมนวิทนียู (Mann-Whitney U Test)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ภายในกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียง ความกลัวการตัดฝือกจากการประเมินด้วยตนเองของเด็กวัยเรียนขณะเบี่ยงเบนความสนใจ น้อยกว่าคะแนนความกลัวการตัดฝือกก่อนเบี่ยงเบนความสนใจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($Z = -3.420, p < .01$)
2. ความกลัวขณะได้รับการตัดฝือกของเด็กกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงน้อยกว่าเด็กกลุ่มที่ได้รับการลดความกลัวตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($U = 4.000, p < .01$)
3. พฤติกรรมความกลัวขณะได้รับการตัดฝือกของเด็กกลุ่มที่ได้รับการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงน้อยกว่าเด็กกลุ่มที่ได้รับการลดความกลัวตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($U = 51.000, p < .01$)

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

การควิดีโอผ่านแว่นตาสำหรับมองภาพและฟังเสียง อาจก่อให้เกิดความล้าของดวงตาจากการมองเห็นถ้าใช้งานเป็นระยะเวลาาน โดยไม่มีการหยุดพัก และอาจก่อให้เกิดอันตรายจากการได้ยินได้ถ้าใช้ระดับความดังเสียงสูงเป็นเวลานาน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการวิจัยผลของการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงต่อความกลัวการตัดเฟือกในเด็กวัยเรียน สามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านปฏิบัติการพยาบาล

จากการศึกษาครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า การเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงช่วยลดความกลัวขณะได้รับการตัดเฟือกได้ ดังนั้นบุคลากรทางการพยาบาลที่ให้การดูแลเด็กที่ได้รับการตัดเฟือกสามารถนำวิธีการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงนี้ไปใช้เพื่อลดความกลัวของเด็กวัยเรียนที่ได้รับการตัดเฟือกได้ เพื่อช่วยให้เด็กเกิดภาวะทางจิตใจและอารมณ์ที่ดี และยังเป็นการเพิ่มคุณภาพและคุณค่าของการพยาบาลกุมารเวชศาสตร์ด้วย

ด้านการศึกษา

ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าผลของการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงต่อความกลัวการตัดเฟือกของเด็กวัยเรียน สามารถใช้เป็นแนวทางในการอบรม การจัดการเรียนการสอนแก่บุคลากรทางการพยาบาล และนักศึกษาพยาบาลเพื่อให้เข้าใจและนำไปประยุกต์ใช้ในการช่วยเหลือในการลดความกลัวของเด็กวัยเรียนที่ได้รับการตัดเฟือกได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงในการลดความกลัวของเด็กวัยเรียนที่ได้รับกิจกรรมการรักษา เช่น การทำแผลไฟไหม้ การให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และการตรวจภายใน เป็นต้น
2. ควรศึกษาผลของการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงต่อความกลัวการตัดเฟือกโดยเปรียบเทียบกันระหว่างการมีมารดาอยู่ด้วยกับการไม่มีมารดาอยู่ด้วยขณะได้รับการตัดเฟือก เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการเบี่ยงเบนความสนใจกับการมีมารดาอยู่ด้วยต่อความกลัวการตัดเฟือก
3. ควรศึกษาผลของการเบี่ยงเบนความสนใจด้วยภาพและเสียงต่อความกลัวการตัดเฟือกในเด็กวัยรุ่น